

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919205358
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6919205358.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobkyne: F. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. 3, XXX XX D. P., zast. JUDr. Marian Dzuroška, s.r.o. so sídlom Hviezdoslavova 468/31, 979 01 Rimavská Sobota, proti žalovanej: B. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. P. XXXX/X XXX XX D. P., zast. JUDr. Dana Ďalaková, advokátka, Daxnerova 2, Rimavská Sobota, o zaplatenie 2 335,- eur, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 17. 02. 2020, č. k. 15C/25/2019 - 48, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 2 335,- eur a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**
- II. Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť štátu súdny poplatok vo výške 140,- eur **z r u š u j e .**
- III. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 2 335,- eur v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni plnú náhradu trov konania, výška ktorých bude vyčíslená samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške trov konania. III. Žalovanej sa ukladá zaplatiť štátu na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za žalobu v sume 140 eur v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobkyňa sa domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 2 335,- eur z dôvodu, že v minulosti požičala tretej osobe 3 600,- eur a žalovaná ponúkla žalobkyni, že vie za odplatu zabezpečiť súčinnosť pri legálnom vymožení tejto pohľadávky. Žalobkyňa a žalovaná uzavreli spolu dohodu o vymožení finančných prostriedkov vo výške 3 600 eur, na základe ktorej žalobkyňa postupne v čase od 06.10.2017 do 09.10.2017 vyplatila žalovanej sumu 3 035,- eur. Dňa 12.10.2019 žalobkyňa odstúpila od dohody o vymožení dlhu a požiadala žalovanú o vrátenie dovtedy poskytnutých peňazí vo výške 3 035,- eur.

3. V trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 3T/59/2018 bola žalovaná právoplatne odsúdená za trestný čin sprenevery a okrem trestu povinnej práce jej bola uložená povinnosť nahradiť žalobkyni spôsobenú škodu vo výške 700,- eur a so zvyškom svojho nároku bola odkázaná na civilný proces.

4. Z vykonaného dokazovania (z pripojeného trestného spisu sp. zn. 3T/59/2018) mal súd za preukázané, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Civilný súd je v konaní o náhradu škody viazaný výrokom právoplatného odsudzujúceho rozsudku vydaného v trestnom konaní (§ 193 CSP). V tomto prípade rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote v trestnej veci sp. zn. 3T 59/2018 zo dňa 20.03.2019, právoplatným dňa 20.03.2019 a vykonateľným dňa 23.04.2019. Skutková časť výroku odsudzujúceho rozsudku v takom prípade deklaruje nielen zavinené protiprávne konanie páchatel'a - škodcu, ale aj vznik škody a existenciu príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodou, prípadne aj (minimálnu) výšku spôsobenej škody. Súdom zistená škoda predstavuje minimálnu výšku spôsobenej škody, čo znamená, že v civilnom konaní sa môže eventuálne dokazovať len vznik škody presahujúcej škodu zistenú v trestnom konaní, nie však skutočnosť, či mohla byť škoda nižšia. Tým, že žalovaná prijala od žalobkyne peňažné prostriedky v celkovej výške 3 035,- eur došlo na jej strane k bezdôvodnému obohateniu a to poskytnutím plnenia z právneho dôvodu, ktorý odpadol (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalovaná je povinná žalobkyni vrátiť takto prijaté prostriedky Vzhľadom na výrok o náhrade škody v adhéznom konaní v rozsahu sumy 700,- eur súd zaviazal žalovanú na zaplatenie zvyšnej časti nároku žalobkyne v sume 2 335,- eur.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni ako strane v konaní úspešnej priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6. Žalobkyňa bola od platenia súdneho poplatku za žalobu zo zákona oslobodená podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a súd žalobe žalobkyne vyhovel, podľa § 2 ods. 2 cit. zákona súdny poplatok za žalobu je povinná zaplatiť žalobkyňa. Súdny poplatok 140,- eur t.j. 6 % zo sumy 2 335,- eur po zaokrúhlení podľa § 7 ods. 11, § 7a) zákona o súdnych poplatkoch.

7. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietá, alebo aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalovaná namieta, že nakoľko je zastúpená advokátkou prostredníctvom Centra právnej pomoci Rimavská Sobota tak je v konaní oslobodená od platenia súdneho poplatku. Ďalej namieta, že okresný súd svoje rozhodnutie oprel o nesprávny výklad ust. § 193 CSP, ako aj s poukazom na Nálezy Ústavného súdu SR zo dňa 29.05.2014 sp. zn. III. ÚS 507/2013 a sp. zn. I. ÚS 269/2011 zo dňa 23.11.2011, vôbec nevykonal dokazovanie vo veci, žalovaná nemala možnosť preukázať svoje tvrdenia ňou navrhovanými dôkazmi. Súd odporuje sám sebe, keď ako je to uvedené v jeho zápisnici z pojednávania zo dňa 17.02.2020, že „medzi stranami sporu ostáva sporné“, či žalovaná strana prevzala od žalobkyne spolu 3 035 eur, z ktorej podľa žalobkyne v súčasnosti uplatňuje 2 335,- eur. Napriek tomu, že žalovaná chcela svoje tvrdenia preukázať ňou navrhnutými dôkazmi súd vykonanie takýchto dôkazov nepripustil.

9. Žalovaná v odvolaní trvá na tom, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadne jej tvrdení, na základe ktorých by vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni požadovanú sumu. Žalovaná opätovne v odvolaní namieta celý žalobkyňou žalovaný nárok. Žalovaná nie je ochotná zaplatiť žalobkyni sumu 2 335,- eur s príslušenstvom, ani trovy konania. Medzi žalovanou a žalobkyňou nebola nikdy dohodnutá nijaká zmluva o plnení a to ani písomná ani ústna. Žalovaná nikdy neprevzala od žalobkyne finančné prostriedky v sume 3 035,- eur. Nie je logické ani tvrdenie žalobkyne, že ju požiadala aby jej žalovaná za sumu 3 035,- eur vymohla od tretej osoby sumu 3 600,- eur. V trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 3T/59/2018, o ktoré žalobkyňa opiera svoju žalobu, žalovaná bola právoplatne odsúdená a zaviazaná na zaplatenie sumy 700,- eur, ktorá suma jej nebola preukázaná, ale ona ju dobrovoľne uznala. Predmetnú sumu spláca žalovaná žalobkyni v splátkach a žalobkyňa si predmetné platby nepreberá, všetky sa žalovanej vracajú späť, čo je nepriamy dôkaz, že ani na túto sumu žalovaná nemala byť súdom zaviazaná. V predmetnom trestnom konaní žalovanej nebolo preukázané prevzatie nijakej sumy od žalobkyne.

10. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedla, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za zákonný, vecne a právne odôvodnený. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil a zároveň uložil žalovanej povinnosť uhradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v plnej (100%) výške do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

11. Tvrdenie žalovanej, že od žalobkyne neprevzala sumu 3.035,00 eur a že aj sumu 700,00 eur dobrovoľne uznala bez toho, aby aj túto bola skutočne od žalobkyne prevzala, považuje žalobkyňa za účelové a v príkrom rozpore s jej stanoviskom prezentovaným v rámci trestného konania, ktoré sa proti žalovanej viedlo na Okresnom súde v Rimavskej Sobote pod sp. zn. 3 T 59/2018 za prečin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Tento súd po vykonaní dokazovania dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaná v dňoch 06.01.2017, 07.10.2017, 08.10.2017 a 09.10.2017 postupne prevzala od žalobkyne sumu nie menej ako 3.035,00 eur a túto spreneverila. Samotná žalovaná tento záver súdu akceptovala a proti rozsudku sp. zn. 3 T 59/2018 z 20.03.2019 odvolanie nepodala ani pokiaľ ide o výšku škody, ktorú mala žalobkyňa spôsobiť. Tým sa tento trestný rozsudok stal právoplatný a vykonateľný. Je zrejme, že v rámci trestného konania Okresný súd v Rimavskej Sobote vyriešil aj otázku relevantnú pre prebiehajúce sporové konanie (výšku škody, ktorú svojím úmyselným protiprávnym konaním žalovaná spôsobila žalobkyňi v sume nie menej ako 3.035,00 €). Žalovaná svojím odvolaním nepreukazuje, že škodu vo výške ustálenej vyššie citovaným trestným rozsudkom nespôsobila, i keď v tomto smere sa dôkazné bremeno presúva na ňu.

12. Súd prvej inštancie v bode 7. a 8. odôvodnenia rozsudku správne akcentoval, že je v konaní o náhradu škody viazaný výrokom právoplatného odsudzujúceho rozsudku vydaného v trestnom konaní. Výrok odsudzujúceho rozsudku obsahuje právnu časť a skutkovú časť. Z výroku o vine treba vždy vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu aj jeho skutkovú časť. Práve skutková časť výroku rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a. V prípade, že došlo k spáchaniu trestného činu, ktorého kvalifikačným znakom je vznik škodlivého následku či kvalifikovaná škoda, súčasťou skutkovej časti výroku je aj ustálenie naplnenia predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, určenie kvalifikovanej škody a označenie poškodeného subjektu. Skutková časť výroku odsudzujúceho rozsudku v takomto prípade teda deklaruje nielen zavinené protiprávne konanie páchatel'a - škodcu, ale aj vznik škody a existenciu príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodou, prípadne aj (minimálnu) výšku spôsobenej škody. V civilnom konaní si následne konajúci súd nemôže urobiť vlastný úsudok o tom, či boli naplnené znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu a je viazaný právoplatným trestným rozsudkom aj čo do minimálnej výšky spôsobenej škody. Súd v tejto súvislosti správne poukazuje na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 29.05.2014, sp. zn. III. ÚS 507/2013, Nález Ústavného súdu SR zo dňa 23.11.2011, sp. zn. I. ÚS 269/2011. S ohľadom na vyššie uvedené súd je viazaný skutkovým zistením súdu v trestnom konaní o tom, že v čase od 6.10.2017 do 9.10.2017 žalobkyňa poskytla žalovanej spolu čiastku 3.035,00 eur a že od dohody o vymáhaní dlhu od dlžníčky žalobkyne odstúpila, napriek tomu žalovaná poskytnuté peňažné prostriedky nevrátila. Súd sa od tohto skutkového zistenia, ktoré tvorilo súčasť skutkovej vety trestného rozsudku a predstavovalo kvalifikačný znak trestného činu -spôsobenie tzv. väčšej škody, nemôže odchyliť. Súdom zistená škoda predstavuje minimálnu výšku spôsobenej škody, čo znamená, že v civilnom konaní sa môže eventuálne dokazovať len vznik škody presahujúcej škodu zistenú v trestnom konaní, nie však skutočnosť, či mohla byť škoda nižšia.

13. Žalovaná k vyjadreniu žalobkyne uviedla, že trvá na svojom odvolaní a odvolacích dôvodoch. Civilný súd je v rámci svojej právomoci podľa ust. § 3 CSP vždy oprávnený zisťovať a posudzovať celý uplatnený nárok čo do jeho základu a výšky bez viazanosti trestným rozsudkom. Žalovaná navrhuje, aby odvolací súd alebo rozsudok zmenil v prospech žalovanej, alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Žalobkyňa v reakcii na podanie žalovanej uviedla, že žalovaná v podstate len opakuje argumenty z jej odvolania, na ktoré už žalobkyňa reagovala svojím vyjadrením z 30.03.2020 na ktorom trvá a navrhuje rozsudok okresného súdu potvrdiť.

15. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a II. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil a výrok III. podľa § 389 ods. 1 písm. d) zrušil.

16. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vyhodnotil jednotlivé dôkazy aj celkové výsledky vykonaného dokazovania správne (§ 195 CSP) a na ich základe dospel k správne mu záveru, keď žalobe vyhovel. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s jeho skutkovými a právnymi závermi, na ktoré v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje a v súlade s týmto ustanovením odvolací súd svoje rozhodnutie bližšie neodôvodňoval, rozhodnutie okresného súdu je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

18. Súd je subjektom, ktorý určuje, čo sa bude dokazovať, ako bude dokazovanie prebiehať, ktoré skutočnosti bude považovať za preukázané a ktoré dôkazy vykoná. Súd nemusí vykonať všetky strany sporu navrhnuté dôkazy. Výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať je výlučne na súde (§ 185 ods. 1 CSP). Súd musí dbať na to, aby nevylúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený stranou sporu, ak tento skutkový poznatok nebude preukazovať iným dôkazom.

19. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, že základom pre rozhodnutie v danej veci o vydanie bezdôvodného obohatenia žalovanou žalobkyni je pre civilný súd záväzný právoplatný rozsudok vydaný Okresným súdom v Rimavskej Sobote dňa 20.03.2019 pod sp. zn. 3T 59/2018 v trestnej veci obžalovanej B. Q., nar. XX.XX.XXXX., (v tomto konaní žalovanej), ktorá bola uznaná vinnou, že na základe dohody o vymožení finančných prostriedkov vo výške 3 600 eur v prospech poškodenej F. D. (v tomto konaní žalobkyňa) od jej dlžníčky B. R., postupne od poškodenej prijala dňa 06.10.2017 sumu 400 eur, dňa 07.10.2017 sumu 700 eur, dňa 08.10.2017 sumu 300 a 100,- eur, dňa 09.10.2017 sumu 1 535 eur, svoj záväzok z uvedenej dohody nesplnila, následkom čoho poškodená od uvedenej dohody dňa 11.10.2017 odstúpila a B. Q. napriek opakovanej výzve na vrátenie poskytnutého plnenia túto nevrátila, čím spôsobila poškodenej škodu vo výške nie menej ako 3 035 eur, teda prisvojila si cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu, tým spáchala prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. Za to bola odsúdená k trestu povinnej práce vo výmere 300 hodín a podľa § 287 ods. 2 Trestného poriadku bolo obžalovanej uložené nahradíť poškodenej škodu vo výške 700 eur, a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú F. D. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

20. Odvolací súd iba opakovane zdôrazňuje záver, ktorý už uviedol vo svojom rozhodnutí okresný súd a s ktorým sa odvolací súd stotožňuje, že v prebiehajúcom konaní o náhradu škody je súd viazaný výrokom právoplatného odsudzujúceho rozsudku vydaného v trestnom konaní. A keďže v posudzovanom prípade v trestnom rozsudku súd vyslovil, že „obžalovaná spôsobila poškodenej škodu vo výške nie menej ako 3 035 eur“, potom v tomto civilnom konaní je následne konajúci súd viazaný právoplatným trestným rozsudkom aj čo do minimálnej výšky spôsobenej škody. Žalobkyňa v prejednávanej veci sa domáhala zaplata sumy 2 335,- eur, čo spolu so sumou 700 eur, ktorá bola priznaná žalobkyni v adhéznom konaní nepresahuje sumu 3 035 eur (minimálnu výšku spôsobenej škody ustálenú v trestnom konaní). Vzhľadom na uvedené, nebolo preto úlohou súdu v tomto konaní a ani nebolo prípustné (§ 193 CSP) dokazovať skutočnosti, ktoré boli ustálené v skutkovej časti výroku odsudzujúceho rozsudku a ktorými je následne konajúci súd o náhradu škody viazaný. Preto odvolacie námietky žalovanej, že vo veci konajúci súd napriek tomu, že žalovaná chcela svoje tvrdenia preukázať ňou navrhnutými dôkazmi, a to výsluchom strán sporu, ale súd vykonanie takýchto dôkazov nepripustil, nie je opodstatnená. Pravdou je, že vo veci konajúci samosudca okresného súdu na pojednávaní konanom dňa 17.02.2020, na ktorom bolo vyhlásené dokazovanie za skončené oznámil, že navrhnuté dôkazy výsluchom strán sporu, pustením záznamu z hlavného pojednávania a ani iné dôkazy v konaní nehodlá vykonať. Dôvodom takéhoto postupu bolo, že v predchádzajúcom trestnom konaní súd uznal žalovanú za vinnú práve z dôvodu, že mal preukázané (vypočutím svedkov, poškodenej a obžalovanej) tú skutočnosť, že na základe dohody o vymožení finančných prostriedkov vo výške 3 600 eur v prospech F. D. od jej dlžníčky K.D. postupne od poškodenej F. D. prijala postupne sumu 3 035,- eur, a túto sumu obžalovaná nevrátila poškodenej.

21. V posudzovanom prípade je treba mať na zreteli tú skutočnosť, ktorú zdôraznil vo svojom rozhodnutí aj okresný súd, že zistená škoda predstavuje minimálnu výšku spôsobenej škody, čo znamená, že v

civilnom konaní sa môže eventuálne dokazovať len vznik škody presahujúcej škodu zistenú v trestnom konaní, nie však skutočnosť, či mohla byť škoda nižšia.

22. Odvolací súd rozsudok okresného súdu vo veci samej a aj v závislom výroku o trovách konania potvrdil. Skutočnosť, že žalovaná splňuje podmienky podľa ust. § 4 ods. 1 písm. j) zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a bol jej priznaný Centrom právnej pomoci nárok na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti v danom konaní a na zastupovanie určený advokát, neznamená, že sa to vzťahuje aj na platenie trov konania žalovanou protistrane - že by v konaní neúspešnej žalovanej nemohla byť uložená povinnosť nahradiť trovy konania úspešnej protistrane.

23. Dôvodná je však námietka žalovanej, že za existujúcej situácie, kedy jej bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci Centrom právnej pomoci nemá povinnosť platiť súdny poplatok za žalobu namiesto v konaní úspešnej žalobkyne, ktorá bola zo zákona od platenia súdneho poplatku oslobodená - podľa ust. § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 71/1992 Zb. zákona o súdnych poplatkoch (od poplatku je oslobodený žalobca v konaní o náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktoré mu boli spôsobené trestným činom). Pretože zo zákona je oslobodená v danom konaní aj žalovaná, a to podľa ust. § 4 ods. 3 cit. zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého od poplatku je oslobodený ten, komu bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa osobitného predpisu (v zmysle poznámky k tomuto ustanoveniu je týmto osobitným predpisom zákon č. 327/2005 o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi). Z uvedeného dôvodu odvolací súd výrok rozsudku o uložení povinnosti žalovanej platiť súdny poplatok vo výške 140 eur (ktoré rozhodnutie bolo vydané sudcom) zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d) CSP, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo také dôvody neexistovali.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami §§ 396 ods. 1, 255 ods. 1 a 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto žalobkyňi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

25. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehotá plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).